

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget fremsættes som led i i regeringens samlede udspil om strukturreformer og beskæftigelsesfremmende initiativer.

Lovforslaget har udgangspunkt i en række forslag, udmøntet i en rapport om bofællesskaber, afgivet den 28. februar 1992 af en arbejdsgruppe nedsat af boligministeren. I arbejdsgruppen deltog repræsentanter fra Boligministeriet og Socialministeriet.

Lovforslaget har til formål at fjerne hindringer i boliglovgivningen for at stimulere en boform, der er baseret på bofællesskabstanken. Lovforslaget sigter blandt andet mod de grupper i samfundet, der kan have svært ved at finde og fastholde en egnet bolig på det sædvanlige boligmarked, og samtidig ønsker – og har behov for – en bofællesskabsbolig, benævnt *særlige bofællesskaber*. Disse kan være enten individuelle eller kollektive, og kan oprettes med en kommune, en amtskommune, et almennyttigt boligselskab eller en privat organisation som forretningsfører.

Herudover sigter lovforslaget mod personer på 55 år og derover, der – af egen drift og uden en kommunes eller andres medvirken – flytter i et kollektivt bofællesskab, benævnt *55+ -bofællesskaber*.

Endelig gives der med lovforslaget mulighed for, at private organisationer og almennyttige boligselskaber i en 3-årig forsøgsperiode kan etablere 1500 boenheder i kollektive bofællesskaber. Etableringen kan ske i nybyggeri eller ved ombygning af eksisterende ejendomme og med statsstøtte og evt. tillige kommunal støtte til opførelses- eller ombygningsudgifter.

Den nuværende boligmasse, herunder det støttede byggeri, er etableret ud fra et traditionelt, opdelt husstandsbegreb med de enkelte husstande i selvstændige boliger uden indbyrdes forbindelse. For de, der ønsker at flytte i bofællesskab, er det derfor begrænset, i hvor høj grad den nuværende boligbestand og de regler, der regulerer adgangen hertil, er velegnede.

De udvidede muligheder for at etablere bofællesskaber må ses som et supplement til det sædvanlige

boligmarked og de allerede eksisterende muligheder for at etablere bofællesskaber for særlige grupper.

Ydermere er forslaget tænkt som et ældreboligpolitisk instrument, som en tilskyndelse til beboere, der ønsker – og er i stand til selv – at etablere sig i en ældre regnet bofællesskabsbolig i den almindelige boligmasse.

Bortset fra forslaget om nyetablering af kollektive bofællesskaber som led i en forsøgsordning giver forslaget ikke nye støttemuligheder m.v. for selve etableringen og driften af bofællesskaber, men sigter alene mod at fjerne hindringer, der kan være for bofællesskaber i de gældende regler. Økonomisk er det især de forbedrede muligheder for at opnå individuel boligstøtte i kollektive bofællesskaber, der har betydning. Bofællesskaberne forudsættes således etableret efter det gældende regelsæt for den pågældende boligtype.

Forslaget indebærer ændringer i lov om individuel boligstøtte, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om boligbyggeri og realkreditloven.

Forslaget vil efter Socialministeriets oplysninger blive fulgt op af ændringer i sociallovgivningen med hensyn til ændring af reglerne om opholdskommuneforpligtelser, samt regler for beregning af varmetilæg.

Bofællesskaber kan etableres i såvel individuelle bofællesskabsboliger, hvor hver beboer har sin egen selvstændige bolig, som i kollektive bofællesskabsboliger, hvor et bofællesskab deles om en bolig med fælles køkken.

Der er i det gældende regelsæt kun enkelte hindringer blandt andet i lov om boligbyggeri og lov om byfornyelse og boligforbedring, for at etablere individuelle bofællesskabsboliger, mens hindringerne er mere omfattende ved de kollektive bofællesskabsboliger.

Svarende hertil omfatter de foreslåede ændringer først og fremmest kollektive bofællesskaber.

For særlige bofællesskaber indebærer lovforslaget en række lempelser i forhold til det gældende regelsæt: